

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Gelderland (Niderlandy) w dniu 12 października 2022 r. – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Sprawa C-644/22)

(2023/C 35/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Gelderland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Druga strona postępowania: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że można uznać, iż członkowie funduszu emerytalnego, takiego jak będący przedmiotem postępowania głównego, ponoszą ryzyko inwestycyjne, a w konsekwencji, że taki fundusz emerytalny stanowi „specjalny fundusz inwestycyjny” w rozumieniu tego przepisu? Czy ma przy tym znaczenie:
 - czy członkowie ponoszą indywidualne ryzyko inwestycyjne, czy też wystarczające jest, że wszyscy członkowie, i nikt inny poza nimi, ponoszą konsekwencje wyników inwestycyjnych?
 - jaki jest zakres ryzyka wszystkich członków, czy też ryzyka indywidualnego?
 - w jakim zakresie wysokość świadczenia emerytalnego jest również uzależniona od innych czynników, takich jak ilość lat stanowiących podstawę naliczenia emerytury, wysokość wynagrodzenia oraz stopa zwrotu?
- 2) Czy z zasady neutralności podatkowej wynika, że dla celów stosowania art. 135 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do funduszy, które nie stanowią UCITS⁽²⁾, należy oceniać nie tylko to, czy są one podobne do UCITS, lecz również to, czy z punktu widzenia przeciętnego konsumenta są one podobne do innych funduszy, które nie stanowią UCITS, lecz są przez dane państwo członkowskie uznawane za specjalne fundusze inwestycyjne?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s. 1).

⁽²⁾ Przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 17 października 2022 r. – Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ

(Sprawa C-650/22)

(2023/C 35/34)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération internationale de football association (FIFA)

Strona przeciwna: BZ

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 i 101 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zakazują one:

- zasady solidarności zawodnika i klubu chcącego zatrudnić tego zawodnika w zakresie zapłaty odszkodowania należnego klubowi, z którym umowa została rozwiązana bez uzasadnionej przyczyny, ustanowionej w art. 17 ust. 2 RSTZ FIFA [Regulaminu FIFA w Sprawie Statusu i Transferu Zawodników] w związku z sankcjami sportowymi przewidzianymi w art. 17 ust. 4 tego regulaminu oraz sankcjami finansowymi przewidzianymi w art. 17 ust. 1;
- możliwości niewydawania przez związek, do którego należy poprzedni klub zawodnika, certyfikatu międzynarodowego transferu, który jest niezbędny do zatrudnienia zawodnika przez nowy klub, jeżeli istnieje spór pomiędzy tym poprzednim klubem a zawodnikiem (art. 9 ust. 1 RSTZ FIFA i art. 8 ust. 2 pkt 7 załącznika 3 do rzeczzonego regulaminu)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgia) w dniu 19 października 2022 r. – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV

(Sprawa C-654/22)

(2023/C 35/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Strona przeciwna: Triferto Belgium NV

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1, art. 3 pkt 10 i art. 3 pkt 11 rozporządzenia REACH⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obowiązek rejestracji spoczywa na tym, kto zamawia lub nabywa substancję u producenta spoza Unii Europejskiej, również w sytuacji, gdy wszelkie czynności mające na celu jej fizyczne wprowadzenie na obszar celny Unii są faktycznie podejmowane przez podmiot trzeci, który również wprost potwierdza, że jest za to odpowiedzialny?

Czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie znaczenie ma to, że zamówiona lub nabyta ilość substancji stanowi jedynie część (przekraczającą jednak 1 tonę) większego transportu tej substancji, pochodzącej od tego samego producenta spoza Unii Europejskiej, która została wprowadzona na obszar celny Unii przez ten sam podmiot trzeci, w celu jej umieszczenia w składzie celnym?

2. Czy art. 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia REACH należy interpretować w ten sposób, że również substancja, która jest przechowywana w składzie celnym (poprzez objęcie jej procedurą J – kod 71 00 w polu 37 jednolitego dokumentu administracyjnego) pozostaje poza zakresem zastosowania rozporządzenia REACH, dopóki nie zostanie w późniejszym czasie wprowadzona ze składu i objęta inną procedurą celną (np. dopuszczenia jej do swobodnego obrotu)?